По весні розцвітаються квіти
І до осені пишно цвітуть,
А зимою вмирають і знову
Розцвітають, і знову живуть.

І не скаже ніхто, що за снігом
їх не матиме більше земля,
Що весна не народить їх знову,
Закрасивши гаї та поля.

Так і в серці у мене надії
То вмирають, то знову живуть,
І то зиму, то весну веселу
Мені в грудях натомлених чуть.

І не можу сказати, щоб горе,
Що сьогодні зустріло мене,
Панувало у серці довіку,
Що ніколи зима не мине...

1892